

Nowiny

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz petit 16 hal, za każdy następny raz 12 hal, drobne ogłoszenia po 4 halerze od wiersza, (minimum 50 hal). Nadsyłane za wiersz petit 50 hal, spody za każdej stronie po 3 kor. — Załącznik 20 kor. za tytuł. Inzeraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. Hupczyński. Administracja „Nowin” ul. Wiślna L. 2, otwarta od godziny 8 rano do godziny 8 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sokółowska, Pasaż Hausmana L. 2.

Cena Numeru
3 centy w Krakowie, Podgórze
i na prowincji.

PRENUMERATA

z miesięczną w Krakowie i K. 30 h. (z przesyłką do domu) na prowincji z przesyłką pocztową i Kor. 50 hal. — Prenumerata za granicą i m. 50 l. 2 k. 1 r. — **POJEDYŃCZE EKSPLIKATY NABYWAĆ MOŻNA WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISM I NA WSZYSTKICH DWORCACH KOLEJOWYCH.**

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340. Ekspedycja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.

REDAKTOR NACZELNY:

LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340) od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulicy Wiślna L. 2. Rekopisów nie zwraca się.

„NOWINY“ wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

Pierwszy numer świąteczny „Nowin“

wyjdzie jutro we czwartek o godz. 9-giej po południu. Numery świąteczne będą wydawane na dobrym papierze, bogato ilustrowane, w podwójnej objętości.

Cena numeru świątecznego pozostaje mimo to niezmieniona (3 centy).

Nakład pierwszego numeru świątecznego wynosi 16 000 egz.

Drugi numer świąteczny ukasie się w piątek, trzeci w sobotę na niedzielę. Wszystkie potrzebne informacje samieszczono będą w każdym z numerów.

Dokładny program uroczystości ukazał się na kleimie redakcji „Nowin” w cenie 10 halery.

Witajcie!

Walny Zjazd delegatów T. S. L.

Praca w kierunku ekonomicznego podniesienia kraju i praca w kierunku szerzenia oświaty, to na największe, najpilniejsze nasze zadanie narodowe.

Dotychczas oto przychodził nam witać zastęp przedstawicieli tych towarzystw, które pracę oświatową wależy sobie za cel. Ciężka to praca, trudna do zrealizowania, pod którego brzemieniem agnią się nasze sily społeczne i finansowe. Podolaliśmy garstkę cyfr, wykaranych ełbrymnie znaczenie kulturalne naszego T. S. L. Członków było ich 20 045, budżet zarządów głównych w r. 1910 wynosił 1 168 482 kor. — a utrzymuje obecnie 3 gimnazja, 2 seminarja nauczycielskie, 4 szkoły wydziałowe, 105 szkół ludowych, 147 kursów nauki początkowej, 30 kursów przemysłowych i handlowych, 14 chorągwi, 18 burz, 7 zespołów, 1824 wypoczynki i zapytali 9 domów ludowych, 3 domy zbiorów muzealnych i 6 biur poradcy prawnej.

Ten cały ogół pracy spełnia samo społeczeństwo witać nam sily. Niestety, potrzeby społeczne są tak wielkie, że sily nasze ledwo im zadość uczynić mogą. T. S. L. walczy z wielkim deficytem. Temu trzeba zaradzić. Cofać się nie możemy, praca na polu oświaty ustać nie powinna!

W roku Grunwaldzkim ofiarności społeczna musi się dołożyć do tak wielkiej, aby Towaźystwo T. S. L. umożliwić w całej polsce kontynuowanie pracy. Niech nikogo nie brakuje pod sztandarem T. S. L. Wy wszyscy, którzy jeszcze nie należycie do Kół T. S. L., spiescie się zapisać się w poczet członków!

To będzie piękny sposób naczestowania rosnącej Grunwaldzkiej.

Także dla Grunwaldzkiej, która nie spełnia spełnić oczekiwania, wulien teraz zrobić i zdobyć, aby obrona krajowa skutecznie podjęta być mogła.

Pamiętajmy o kresach! Tu nawała niemie-

cka, tu takte Cześci naciekają na nas, tam delka bajdamaczejna. Pamiętajmy o zachodnich i wachodnich kresach! Na zachodzie i wachodzie trzeba się nam bronć przeciw wrogom: państwu i Darsze Grunwaldzkiej.

Przebieg Zjazdu.

Zjazd rozpoczął się uroczystym nabożeństwem w kościele N. P. Maryi, poczem uczestnicy, w liczbie około 300 osób udali się do gmachu uniwersytetu, gdzie już przed godziną 10 sula zapiełita się niemal po brzegi.

Jako gospodarz gmaczu, w którym Zjazd obraduje, zabrał głos pierwszy prof. dr Wład. Leopold Jaworski, życząc Zjazdowi powodzenia w obradach. — Mowca podniósł z uznaniem działalność T. S. L., które skupiło wszystkie sily bez względu na różnice politycznych zapatrywań w pracy nad odrodzeniem duchowym narodu.

Obrady Zjazdu zajął, prezes T. S. L. poseł dr Ernest Bandrowski, który skreślił porządek działalności Towarzystwa. Lwia część tej działalności zwraca się ku obronie kresów zachodnich i w obronie mniejszości narodowej na wschodzie. Na kresach zachodnich lud polski walczy z żywiołem obcym, ekonomicznie silniejszym, kulturalnie żyję stojącym, przez co walka jest trudna. Aby zapobiedz kurczeniu się Ojczyzny na kresach, T. S. L. założyło w roku 1897 szkołę im. Kościuski w Białej. Od tego czasu powstawała na zachodzie cała sieć szkół, praca wzmagała się z roku na rok, a wynikiem jest umocnienie uświadomienia narodowego na zachodzie. Jeśli ta praca nie idzie zbyt szybko, to winno temu zaniedbanie szeregu lat dawnych. A trzeba zważyć i to, że nasza czynność zwiększyła także czynność wrogów.

We wschodniej części kraju warunki nie są lepsze. Tam chodzi o zabezpieczenie narodowego bytu i przynależności, a walczą o to nakazując honor narodu. Tam wrę wieć praca coraz żywsza. Poza tymi głównymi celami T. S. L. rozwija energiczną działalność na innych polach pracy oświatowej, działalności różnorodnej, bo w kraju, w którym analfabetyzm jest jeszcze stałą epidemią, w którym większość szkół jest najmniejszego typu, pola do pracy dość. Sejm ani Rada szkolna nie zdoła zrobić wszystkiego; społeczeństwo musi się zabrać na ofiarności i samo pracować. Stąd u nas tyle pracy.

Przez 19 lat swego istnienia T. S. L. rozrosło się niesłychanie i nie można wpaść o jego dalszym rozwoju. Złączmy się razem w tej pracy, z której się kuja podwaliny naszej przyszłości, a tem słobawaniem uczymy najlepiej rocznicę wielkiej z odwiecznym wrogiem rozprawy (oklaski).

Następnie mowca złożył podziękowanie za gościnność „Almae matris”, idącej na czele polskiej organizacji kulturalnej, powitał przyzwydm miasta i reprezentantów Kola polskiego, mówiąc, że Kolo polskie to naród, który się broni na arenie światowej, to solidarna reprezentacja narodu. Cześć Kolu i podziękowanie za trud! Dalej powitał mowca posłów sejmowych i delegatów pokrewnych T. S. L. instytucji.

gumową gruszkę, otwierając wentyl, przez który gaz z balonu uciekał. Balon opadał, ale bardzo powoli, bo porucznik wypuszczal gaz z balonu mniej lub więcej, według tego, jak uważał za stosowne.

Powoli zaczął się balon przebiegać przez gęstwą chmur. Para wodna zaczęła się skraplać i osiadał wielkimi kroplami na gondoli, na ubraniach zeglarzy, na rusztowaniu, przyspieszając opadanie.

Porucznik Durtal już nie otwierał wentyla i liczył głośno, utkwivszy oczy na wskazujące barometru: 1680... 1640... 1590...

Nie otwierał już wentyla, bo teraz obawiał się lądowania. Opanowała go inna myśl, tak, że zaniedbał zamiaru opadnięcia na ziemię.

Przypomniał sobie, że po ucieczce balonu „Patricie” jedną troską Francuzów było, żeby ten znakomicie konstruowany balon do kierowania, którym Francja wyprowadziła inne narody miedzy o jakie 10 lat, nie spaść w Niemczech, gdzieby go rozbezano i doskonale przystudowano.

Coby powiedział, gdyby „Patricie 2”, kierowana przez francuskiego oficera, z doskonale funkcjonującymi maszynami sama oddała się dobrowolnie nie-

W imieniu miasta Krakowa przemówił prezydent dr Leo, witając współpracowników T. S. L. zebranych w przedmiedni wielkiego święta narodowego. Ziechaliście się na kresach — mówił prezydent — bo Kraków to jedno z miast kresowych. Rozwój gospodarczy tych prastarych ziem polskich, które graniczą od zachodu, spowodował zmiany społeczne i narodowe. Znać to w powiatach kresowych naszego kraju. Każda fabryka, o ile nie jest w posiadaniu właściciela, owianego duchem polskim, zbliża kresy do Krakowa. Dlatego Kraków tem goręcej wita współpracowników potężnego Tow., broniącego kresów. Niczego się tak nie należy obawiać, jak tego, by się kresy zachodnie nie zbliżyły do Krakowa. Trzeba je odsuwać, jeśli Kraków, duchowa stolica Polski, niema się od tej Polski odsunąć.

Rezultaty działalności T. S. L. dodają otuchy. Bo dowodzą one, że T. S. L. wzbudziło zapał nie jednemuż, że społeczeństwo przyzywało się do ciągłości i wytrwałości w pracy narodowej. T. S. L. zdołało te pracę zorganizować i pobudzić ofiarności społeczeństwa. Cyfry wskazują, że T. S. L. cel swój w znacznej mierze już osiągnęło.

Dobrze się stało, że w przeddzień uroczystości grunwaldzkich odbywają się zjazdy T. S. L. i Ligi przemysłowej. Oba T-wa się uzupełniają, bo obejmują dwie dziedzinę pracy: jedno praca nad odrodzeniem gospodarczym, by spotęgować sily produkcyjne wszystkich stanów i na tej podstawie opręć dalsze dążenia, drugie walczyć praca duchową nad szerzeniem oświaty. Naród, nie mając innej broni i oręża, musi silnie stanąć i niezawieć pod względem gospodarczym, by nie tylko mógł bronić skarbow kultury, ale tę kulturę szerzyć (oklaski). Wtedy nie spotka nas zarzut, żeśmy uronili coś ze szpizny naszych szczęśliwszych przodków.

Witając Zjazd, mowca zakończył życzeniem, by T. S. L. wytyęło wszystkie sily w tym kierunku, by się Kraków nigdy nie stał kresowym miastem polskim w tem znaczeniu, w jakim byśmy go nigdy widzieć nie chcieli (oklaski).

W imieniu polskiej reprezentacji parlamentarnej w Wiedniu przemówił ks. poseł Kopyciński, zaznaczając, że prezes Główny nie mógł przybyć, gdyż obecnie pracuje nad tem, by Kraków zrobić miastem portowem (oklaski). Mowca złożył hołd Zarządowi i członkom T. S. L. życząc „Szczęść Boże” w żobnej pracy (oklaski).

Imieniem śląskiej Macierzy szkolnej przemawiał prof. Mohr, podnosząc, że wężły wspólne pracy T. S. L. i Macierzy zaciętnie są coraz bardziej. Nie ma już w naszej pracy oświatowej na kresach granic ani rogatki. To jest objawem radosnym. Mowca złożył przyrzeczenie, że Macierz pójdzie na każde zawołanie razem z T. S. L. w jednym szeregu zawsze i wszędzie (oklaski).

Prezes Ligi przemysłowej ksiądz Lubomirski oświadczył, że przynosi od Ligi dla bratniej instytucji podziwowanie i wyraz uznania za rezultaty doryczkowej pracy. Instytucja nasza młodszą od T. S. L. postawiła sobie za zadanie ekonomiczne odrodzenie kraju. Środki ekonomiczne nie są celem, ale środkiem do osiągnięcia wyższych celów, które wy spełniacie (oklaski).

niemieckiej ciekawości i chciwości? Coby na to powiedział opinia publiczna, zawsze tak niesłychanie wrażliwi! Nie! — mówił do siebie porucznik — muszę zrobić wszystko, co możliwe, byle jeno nie dopuścić do tej hałby!

Gdy więc płynęli przez te mgły, która szara masą otaczała gondolę, Durtal tłómaczył swojej towarzysze niepokój, jaki go owładnął i myśli, które mu się przez móg przewijały.

Nie namiętyła się, skoro tylko zrozumiała, o co chodzi.

— Nigdy! — ożwała się. — Panu nie wolno nawet myśleć o tem, aby mnie wysadzić... zwłaszcza w Niemczech. Pojąd z panem. Jeżeli się opuścimy, to chyba tylko na to, aby się wywieźć, gdzie się znajdujemy. Pan mówi po niemiecku?

— Nie, proszę pani, tylko po angielsku.

To szczególne, ja także; w każdym razie zrozumieć będę nazwisko kraju, gdy je nam wyrecytują. Proszę mi powiedzieć, jestem teraz bardzo wojowniczo usposobiona.

— Tem lepiej, proszę pani, bo koniec naszej przygody jeszcze daleki.

Przemawiali dalej, życząc Zjazdowi powodzenia w obradach, prof. Wicherkiewicz imieniem Tow. Oświaty ludowej, prof. Surzycki im. Tow. Kółek rolniczych, dr. Szykowski im. Związku teatrów włościańskich, dyr. Winkowski im. Tow. nauczycieli szkół wyższych, p. Okołowicz im. Polskiego Tow. emigracyjnego, p. St. Nowak im. Związku nauczycieli ludowych.

Następnie prezes p. Bandrowski powitał gości z zaboru rosyjskiego i pruskiego, poczem wiceprezes T. S. L. p. Natanson odczytał nadesłałe na Zjazd pisma i telegramy, które nadesłali: arcybiskup Bilecki, biskup Bandurski, marszałek Bader, prezes Kola polskiego dr. Głębicki, minister Dulemba, namiestnik Bobrzyński, wiceprez. Rady szkolnej kraj. Dębowski, postowie Cielecki i Halban i inni. Po odczytaniu depesz ks. biskupa Bandurskiego i dra Głębickiego rozległy się na sali burzliwe, długo niemiękające oklaski.

Wiceprezes Natanson na wygłosil następnie do skonałe ujęcie referat na temat: „Praca oświatowa a obrona kresów”.

Na tem zakończono pierwsze posiedzenie plenarne. Po południu rozpoczął się obrady komisyjne.

ZE ŚWIATA.

Echo afery Janska. Senat sądowy najwyższego urzędu marszałkowskiego, zajmował się na skutek podania wniesionego przez arcybiskupa Józefa Ferdynanda, bratanka arcybiskupa Janszatora (Jana Ortha) sprawy uznania Jana Ortha za umarłego. W podaniu podniosł, że arcybiskup Jan Saluator po złożeniu godności arcybiskupiej, wyrzeczono się wszelkich złączonych z tą godnością przywilejów, przybrał nazwisko Jana Ortha i pod tem nazwiskiem wyjechał na statku „Santa Margherita” do Ameryki południowej. Od tej chwili ślad wszelki po nim zaginął. Wobec tego, że tektury twierdziły, że Orta mógł uciec do Ameryki, innymi słowy, że Orta miał drogę, arcybiskup Józef Ferdynand przedłożył oryginalny list Ortha, z którego wynika niewątpliwie, że odpłynął do Ameryki na statku „Santa Margherita”.

Dalej arcybiskup przedłożył dowody, że na skutek interwencji austro-węgierskiego ministra spraw zagranicznych tak rząd argentyński, jak i chilijski, przeprowadziły jak najdokładniejsze badania, aby wykluczyć ślad „Santa Margherita”, ale miało ewentualnego popytu Jana Ortha, ale żadnego śladu nie znaleziono i zdaje się nie być nielegalnie wpatliwosci, że ślad ten zastąpił na pełnem morzu wraz z całą załogą.

Senat sądowy przychylił się do wniosku arcybiskupa i postanowił przeprowadzić rozprawę w sprawie uznania Jana Ortha za umarłego. W piśmie ogłoszone będzie werwałe, aby do 6 miesięcy każdy, kto wie oświadczył o miejscu pobytu Jana Ortha, mógł się oświadczyć lub pisać do senatu sądowego najwyższego urzędu marszałkowskiego w Wiedniu. Po upływie tego terminu Jan Orta usza nie będzie urzędowo za żyjącego.

Jak dalszynie donoszą, urząd marszałkowski

— Podczas tych długich godzin przemyslałam dużo i muszę panu wyznać, że się rumienię ze wstydu, gdy sobie przypominę, jaki mnie lek ogarnął w pierwszej chwili.

— O, proszę pani, z tego powodu niech się pani nie rumieni; każdy człowiek byłby się bał, u wielu strach trwałby był znacznie dłużej...

— To mnie nie usprawiedliwia! Nie powinien być była bać, bojąc się, postąpiłam źle, bo jestem wierzącą chrześcijanką: Życie nasze jest w boskim ręku... Jakżeż się mogę bać o siebie i leką?

— To prawda, jednak...

— A pan bierze, panie poruczniku?

— Mój Boże! Nie mogę, proszę pani, powiedzieć stanowczo ani „tak”, ani „nie”!

Widzę, że pan należy do tych wielu...

Albo nie mógł skończyć zaczętego zdania.

Gondola wyłoniła się z podłogi z morza chmur. Pod nim jednak, najwyżej 600 metrów, pod nim rozciągał się, zamiast ziemi, który oczekiwali, nie zmierzony przestwór — wody, wody, jak okiem sięgnąć...

„Patricie” błędziła nad morzem... (C. d. n.)

Major DRIANT.

Balonem do bieguna Północnego.

Przekład z francuskiego.

10 (Ciąg dalszy).

Myślał tylko o jednym: dotknąć bodaj na parę minut ziemi, wysiadzić swój skarb, a potem samemu pućić się balonem z powrotem do Verdun.

Już myślał nad tem, gdzie wylądować, w której okolicy północnych Niemiec. Jeżeli balon pędził stale z szybkością 100 kilometrów na godzinę, to w tej chwili był oddalony od Verdun o 600 do 700 kilometrów. Lądowałby więc w okolicy Hanoweru, może koło Magdeburga. Pogrądkowaty teren Harcu już dawno pozostał w tyle. Na równinach Brandenburskiej lądowanie byłoby w każdym razie łatwiejsze i mniej niebezpieczne, aniżeli w leśnitych okolicach Saksonii. I już myślał o tem, jakie zmienne wywala w cąbly Niemiec lądowanie francuskiego balonu wojkowego, tembardziej, że on sam był przebie w wojskowym mundurze.

Bójając jak myślał, przyścisnął od czasu do czasu

WIKTOR BROMOWICZ

w KRAKOWIE przy ul. Szczepańskiej 1. 1

(wchód sienia)

WŁASNE PRACOWNIE SUKIEN.

Materje wełniane, jedwabie, zefiry, perkalie i batysty na Suknie, Kostiumy i Bluzki damskie oraz GOTOWĄ KONFEKCJĘ DAMSKĄ.

Ceny umiarkowane

Towar doborowy

Na żądanie wysyła próbkę oplatono.

rozpoznać kroki w sprawie ogłoszenia Jana Ortha za umarłego.

Dzielnarwa tusy. W Ostaskowie pod Petersburgiem przed 15 laty cenił się właściciel Kalańow z 26-letnią delewacją. Zylł doń szczyśle, choć Kalańow z końcem wiony wychodził na sarkofał dalekie, skąd dopiero wracał z końcem jesieni.

Pewnego razu Kalańow, udając się na sarakob, oddał tęg na służbę do kupca Jewsejewa. Gdy powrócił, przekonał się, że młoda kobieta była w bliskich stosunkach z gospodarzem. — W pierwszej chwili pokił j okropnie, ale potem, zastanawiając się, że może wyzyskać jej dorodność, zawarł umowę z Jewsejewem i wydzielił mu tęg na trzy lata, za co otrzymał 3 waleki po 100 rubli. Kalańow rychło jednak uprzykrzyła sobie płatność „dzierżawy” i poznała sobie bezpłatnego „przysiadła”. Został nim 30-letni parobek Tichomirów.

Wielny swemu zobowiązaniu, zaciągniętemu względem Jewsejewa, Kalańow nie mógł pogodzić się z faktem zaskłbiej przysiały tęgny w parobkiem. Zbli więc cenie, a gdy to nie pomogło, szukał interwencji u policyi, wreszcie zagroził, iż zabije Tichomirów.

Ant Kalańow, ani Tichomirów nie swałał na to, co ostatecznie sprawiło, iż Kalańow pogodził się z tym faktem. Pewnego przecieł dnia znalazłono Kalańowa na drodze bez życia. — Zwioki były strasznie pokaleczone, a głowa po-trasakana, przyciem wisiła tylko na kawałku skóry. O strasne to mordostwo oskarżono Tichomirów i Kalańowa.

W istocie przemawia z oskarżonych wyjął przed sądem, że samorządowi Kalańowa w obronie honoru jego tęgny, która smarty „wydzierżawiał” za pieniądze.

Sprawę sądził sąd okręgowy petersburski z udziałem przysięgłych, którzy odrzucili oskarżenie o zabójstwo, natomiast uznali, iż Tichomirów i Kalańow winni są ciężkiego pobicia. Sąd skazał oboje oskarżonych na półtora miesiąca więzienia.

VI krajowy Zjazd Ligi Pomocy Przemysłowej.

W dalszym ciągu wczorajszego obrad Zjazd wygłosił pos. Batagiala nadzwyczajny referat na temat: „Przedsiębiorstwa przemysłowe mająt jako źródło pokrycia rosnących potrzeb budżetowych”. Mówca podniósł, że w razie braku inicjatywy prywatnej w szerzej akcji przemysłowej powinny gminy same te inicjatywę ujmować w ręce i tworzyć spółki przemysłowe. Dobry przykład dała gmina Kraków, zakładająca warzawyta stankie.

W dyskusji pos. Zieleniewski domagał się ograniczenia w kierunku przemysłowej działalności gmin, gdyż przemysł mógł rozwijać jedynie osoby prywatne. Przedsiębiorstwa gminne bardzo często przynoszą deficyt. Zażądał te poparcie radca Konebucki. Przechwalał dalej prof. Bajwid, dr. Rolle, p. Siechawski i p. Lorence.

Del. Wł. Kamberska z Żółkwi wygłosiła referat: „Zadanie kuliety w akcji uprzedzenia wianja kraj”. Treściwy referat nagrodzono oklaskami.

Po wyzerpaniu porządku dziennego udali się na nocny jąd do hotelu Saskiego. — W czasie obiadu toastowali: prezes Ligi k. A. Lubomirski na cześć gminy m. Krakowa w ręce prezydenta dra Leo; prezydent dra Leo na pomyślność prac Ligi w ręce jej prezesa; poseł Federowicz na cześć delegatów radia centralnego; wiceprezydent Szarcki na cześć posłów do parlamentu w ręce ponia k. Kopyńskich; radca sekcjiy Gaetcki na cześć Ligi; wicepr. Ulmer na cześć Polonii amerykańskiej i Polaków z pod obu zarborów; delegat z Ameryki k. Zapala imieniem ludu polskiego z na Oceanu po dźniżej przemowie wznosił toast na cześć Ligi. Toastami panów Rollego, Andelmana i wieśniaka Madeja z Bie-rzadowa zakończono ucze.

Popołudniu od godz. 4 do 7 obradowały sekcje zjazdu, potem członkowie udali się do teatru ludowego i miejskiego.

Obrady srodowe.

Na wstępie dalszych obrad dyr. Olasewski odczytał listę przybyłych dzisiaj na zjazd delegatów. Między innymi przybyli członkowie Rady państw. Radwan z Warszawy. Następnie odczytał nadesłane na zjazd pisma i telegramy. Nadesłał list: prezes Głuchowski, minister Dulęba, wicepr. Rady szkol. kraj. Debowski, St. Ciepiński z Poznania, redaktor „Kupca” z Poznania, Izba rekolekcyjna z Lwowa, kupcy z Warszawy, „Jednota” stow. kupieckie z Czech i wielu innych.

Referent sekcji organizacyjnej p. Secserbinkski z Dębicy przedłożył uchwalone przez sekcję rezolucje, domagające się: 1) szerszego uwzględnienia w nankach naszych szkół ludowych i re-

dalach nauki gospodarczo-społecznych, 2) swiercenia nauki władz kościelnych na uwzględnienie wy-kształcenia wychowawców seminarium duchownego pod względem gospodarczo-społecznych, 3) utworzenia jak usprzejdać przez wyśłał L. P. p. bi-blioteki fachowej, któraaby posiadała poszczególnym ogółem Ligi wykształcenie referentów przy-stawych, 4) wysłankiela przez Ogólną Ligę refer-entów dla spraw przemysłowych i podjęcia pracy nad uprzedysponowaniem wai przy pomocy tycheż referentów i należećce zorganizowanej sekcji odc-uytowej, 5) zainicjowania ankiety, na której u-stalonoaby zakresy działania poszczególnych władz i instytucji, zajmujących się popieraniem rekole-ducji.

Rezolucje przyjęto z drobnymi zmianami po dyskusji, w której zabierali głos prof. Radow-ski z Dębicy, p. Orski, St. Lorenc z Stani-sławowa, prof. Bromowicz z Bochni, dr. Sierch-wa z N. Sączu, Srekiłowski i inni. Rezolucje co do wydawania miesięcznika Ligi przekazano wydawnictwu do rozstrzygnięcia.

Sprawozdanie sekcji finansowej referował ppł. Chołodecki, Ulmer i Michalewski.

Zarządowi oddzielono absolutorium, oraz uchwa-łono rezolucje, przedstawione przez referentów, do-magające się od Wydziału kraj. aby w jak naj-rzeczniej czasie wprowadził w życie uchwalony projekt organizacji kredytu rekolekcyjnego, oraz, aby ta organizacja uwzględniła w pierwszym rzędzie drobny przemysł, aby organizacja patronatu otaczała opiekę nie tylko spółki kredytowe rekolekcyjne, ale także te sa-kladki po miastach, które utworzą ze siebie spół-ki kredytu rekolekcyjnego, wreszcie by Tow. pomocy przemysłowej zajęły się propagandą i do-teresały się dla celów produkcyj i kredytu na zasadzie samopomocy i wzajemności.

Sprawę „Związku ochrony wierzycieli” refero-wał B. Michalewski. W dyskusji nad jego re-zolucją zabierali głos ppł. inż. Żeleński, dyr. Spółki fakturowej Garczyński, p. Giebułto-wicz, Lorenc, Schiller, i inni. P. Giebułto-wicz postawił wniosek, by wzewz rząd, aby raz przedłożył projekt ustawy o uwolnieniu handlo-wem.

Kronika grunwaldzka.

Odkryty program uroczystości wydany został nakładem „Nowin” w cenie 10 hal.

Biura kwatruunkowe. Od dnia dzisiejszego funk-cjonują na dworcu kolej. w dwóch pawilonach biura kwatruunkowe. Jeden pawilon mieści się przy urzędzie pocztowym i służyć będzie wycieczkom zbiorowym, drugi przy studni dla rezydentów przyjeżdżających. Różce tego obiedu, który będzie peronem przy nadszyciu każdego pociągu kwatruunkowego, odpowiedni mi oznakami, aby wskazywać przyjeżdżającym biura kwatruunkowe.

Oznaczniki podczas obchodu grunwaldskiego. Na wczorajszym posiedzeniu komitetu dziennikarskie-go uchwalono oświadczyć krajowemu Komitetowi grunwaldskiemu, że dziennikarze, zaopatrzeni w oznaki, minowicie piodra, znaleźć powinni przejście wszędzie tam, gdzie czynią gdzieś straż obywatelską. Opatrzni oznaki dziennikarskie muszą mieć swobodę ruchów. Komitet zwraca się też do publiczności z prośbą, aby dziennikarzy, opatrzonych oznaką (piórem), przepuszcza-ła po za linię kordonową, ułatwiając im w ten sposób spełnianie trudnych obowiązków w czasie uroczystości.

Biura prasy w gmachu pocztu (ul. Wielopole-wchód ostatnia brama) otwarte jest dla dziennikarzy we dnie i w nocy, począwszy od 14 b. m., za w-komunikacji. Podczas odsłonięcia pomnika Jagiełły w piątek, oprócz marszałka hr. Stanisława Badeniego i prezydenta dra Lea, przemówi także Ignacy Paderewski. Paderewski będzie zapewne przemawiał pierwszy, a po nim marszałek krajowy hr. Baden i prezydent miasta dra Leo.

Biuś Jagiełły. Właściciel pracowni rzeźbiarskiej, p. Tombiński, ul. Karmelicka, przygotował biuś krola Jagiełły nadnaturalnej wielkości do dekorowa-nia okien wystaw sklepowych, balkonów itp. Biuś przedstawia się okazale.

Iluminacja budynków miejskich. Budynki skłost, w których pomieszczone będą wycieczki, nie bę-dą iluminowane, a to ze względu na bezpieczeństwo publiczne, ponieważ w budynkach tych będzie nagromadzona znaczna ilość słomy i materiałów łatwo za-palnych — natomiast wszystkie inne budynki miejskie będą oświetlone. — Pierwsze miejsce pod względem wspaniałej iluminacji zajmą Sukienice, które bę-dą oświetlane 4 tysiącami lamppek elektrycznych.

W sprawie balkonów. Magistrat wydał zarządze-nie do właścicieli domów, posiadających balkony, zwrócone do ulic i placów, przez które będzie prze-chodził pochód, aby właściciele zarządziłi zbudanie w swych rezydencjach balustrad i konstrukcji balko-nów ze względu na ich wytrzymałość, jak również aby upewnili się, jaka ilość osób mogą być obawy wypadku wprowadzić na balkony swoich domów.

Ostatni apel do Tow. śpiewaków w Krako-wie. We czwartek dnia 24 bm. po południu o godz. 4—5 próba dla przyjeżdżających śpiewaków, a o godz. 5 połączone chóry z orkiestrą w dużej sali Starogo Teatru. *Feliks Norowicki*, dyrektor Tow. Muzy-cznego.

Młodzież akademicka w strajku obywatelskim. Stowarzyszenia krakowskiej młodzieży akademickiej wydały do ogółu młodzieży akademickiej następującą odezwę:

W dniu 15-go b. m. święcić będzie cała Polska rocznicę grunwaldzką. Krakowska młodzież akademicka uczci ją własną uroczystością, ale i w ogólnym obchodzie, urządzonym przez krajowy komitet oby-watelski, zabraknąć jej nie może. Aby świętu grunwaldzie wypadło z należytą powagą, w spokoju i porządku, musi być przedwczesnym spieszysia straż obywatelska. Funkcje strazy obywatelskiej powinna wziąć w swe ręce przedwczesnym młodzież akade-micka. W tej myśli apelujemy do szanownych Kole-gów, aby gromadnie zgłoszeniem się do strazy oby-watelskiej dała dowód, że powaga święta narodowego leży jej na sercu. Straż obywatelska pełnić będzie obowiązki podczas odsłonięcia pomnika Jagiełły i uroczystego pochodu. Członkowie strazy obywatel-skiej otrzymają specjalne oznaki. Straż obywatelska zbierze się w piątek 15-go b. m. o godz. 8 rano na dziedzińcu strażnicy pożarnej, a w dniu 17 b. m. o godzinie 7 rano przed Parkiem dra Jordana. Straje o ile możliwości czarne.

Odezwę podpisał: Związek akademicki, Wzajem-na Pomoc U. U. J. Promień, Czytelnia akademicka, Zjednoczenie, Polonia i Spójnia.

Udział młodzieży szkolnej. Dyrektora I. gimna-zjum żeńskiego (ul. Wolska 1.13) wyraża pozostają-ce jeszcze w mieście uczniom do przyjazdu do szkoły dzisiaj po południu dla porozumienia się co do udziału w obchodzie.

Kuchnia polewa akademickiego Kola T. S. L. Prace przygotowawcze około urządzenia kuchni po-lowej akademickiego Kola T. S. L. przy ul. Zabiej dobiegają już końca. Wybudowano obżymy barak, mający pomieścić jednorazowo 500 ludzi, a za nim drugi barak mniejszy, przeznaczony na kuchnię; tam umieszczono już 5 wielkich kotłów. Wszystkie zabu-dowania oświetlone będą elektrycznie. Zaś o godz. 10 rano odbyło się uroczyste poświęcenie kuchni, którego dokonał ks. kanonik Józef Bonarowski.

Rozkaz sokoli. Goście z Wielkopolski przybędą do Krakowa we czwartek o godz. 11 minut 10 przed południem. Plutony wyznaczone do powitania ich, oraz inni druhowie umundurowani, mający czasy, zbiorą się w gmachu „Sokoła” o godz. 10 1/2 przed po-ludniem. Wszyscy druhowie mający strój sokoli zbiorą się we czwartek o godz. wpół do 8-mej wieczór w sali, celem wysłuchania odczytanych rozkazów co do powitania reszty gości i służby podczas dni uroczystych. *Naczelnik.*

Próba generalna „Wieczornicy góralskiej” Do-noszą z Zakopanego, że drużyna tamtejszego „Związku górali”, wybierająca się na piątek i sobotę do Krakowa ze swą „Wieczornicą”, urządziła w nie-dzięle w formie generalnej próby publicznej w wy-sprzedanej sali „pod Morskim Okiem” przedstawie-nie całego programu krakowskiego z nadzwyczajnym powodzeniem.

Przedstawienie w teatrze dla Sokolstwa. Dnia 16 bm. odbędzie się w teatrze uroczyste przedsta-wienie dla przybyłych resz sokolich. Dana będzie „Halka”. Ponadto przedstawienie zakończy deklama-cja artysty dram. druha Stępowskiego i żywy obraz układu artysty-malarza Fabiańskiego. Bilety nabyć można w kancelarii „Sokoła”.

Bilety na uroczyste przedstawienie w teatrze ludowym, zakupione przez komitet, są od dziś do nabycia w kulierni p. Brzeziny w cenie po 2 kor. za kreskę. Miejsce jest tylko kilkadziesiąt — do-tyś przeznaczona dla wycieczek włościańskich w cenie po 30 hal. (krzesła w parterze i łożach) i 20 hal. (ławki na galerji). Przedstawienie to odbędzie się w piątek wieczór o 8-mej w Parku krakowskim z następującym programem: Prolog, „Czujaj straż”, obraz sceniczny Artura Popiela, Chór akademicki, „Wóz Drzymały”, obraz sceniczny Józefa Raków-skiego, Żywe obrazy z deklamacjami.

Komitet pań, zajmujący się urządzeniem festynu ludowego, prosi wszystkie panie gospodynie by już o godzinie 2 po poł. w piątek przybyły do parku Jordana.

Tradycyjna uroczystość „Wianków” odbędzie się ponownie w b. r. w dniu 15 b. m., zaś w razie niepogody w dniu 16 lub 17 b. m. o godzinie 7 wieczorem. Starannie i doborowo ułożony program obejmuje: Koncert muzyki amatorskiej „Sokoła” krakowskiego oraz muzyki wojskowej 56 p. p., spalanie ogni sztucznych i gólowych i wodnych, „Wesele kra-kowskie” z tańcami i śpiewami, oświetlenie brzegów Wisły i Wawelu oraz regaty wiosłarszy. — Komitet przypomina, że wobec znacznej rozsprzedaży biletów, należy się w nie jak najwcześniej zaopatrzyć. Bilety sprzedaje firma Lunkosz-Zajacki (linia A-B, hotel Dzierżewski), zaś w dniu odbicia wianków przy kasie.

Odczyt. Onegdaj w auli uniwersyteckiej prof. dr Wiktor Czermak wygłosił odczyt o Grunwaldzie.

Publiczność zebrana licznie w skupieniu wysłuchał wykładu, w którym prelegent uzasadnił zasadę, że wielkość zwycięstwa Grunwaldzkiego zawdzięcza na-ley wyłącznie hufcom polskim; prelegent podniósł również wagiłności co do udziału Cze-chów w bitwie i kwestionował udział Rusinów i Li-twinów; z powodu ich niesprawności rycerstwo pol-skie zostało osamotnione, a mimo to wyszło obrona na ręką.

Bilety na galerję w Starym Teatrze podczas rautu w dniu 15 b. m. wydaje się w biurze przy-dalnym magistratu przez cały dzień.

Izba rekolekcyjna w Krakowie stojącej się do odczytu kraj. komitetu dla uroczystości Grunwaldz-kiej, zwąza wszystkich P. T. panów majstrów, aby w dniu 15 bm. tj. w piątek, jako w dniu święta narodowego, zechcieli zamknąć i swoje wa-rzasty w godzinach przedpołudniowych i zmieć na ten czas swoich pracowników, celem umożliwienia im wzięcia udziału w uroczystościach Grunwaldz-kich.

Sypanie kopca Grunwaldzkiego w Niepołomi-cach. Z okazji rocznicy zwycięstwa grunwaldzkiego powstała w społeczeństwie naszym myśl usypania kopca, mającego być dla wszystkich przyszłych po-koleń wiecznym przypomnieniem tej świetnej dla na-rodu chwili. Kopiec ten powstał w Niepołomicach i jest już do połowy usypany. Obecnie chodzi o do-kończenie tego dzieła, będącego uzupełnieniem uroczystości grunwaldzkiej. Celem umożliwienia wzięcia udziału w tej akcji narodowej, zorganizowały Kola T. S. L. Akademickie i V. im. Asnyka regularną komunikację parostatkami do Niepołomic w dniach 15, 16 i 17 b. m. Wyjazd z pod Wawelu na Gro-chów od godziny 8-mej rano, następnie co godziną. Powrodo do Krakowa w południe i potem co godzi-ną. Bilety można nabywać przy wejściu na stanki.

Niepołomice 12-go lipca. Obchód grunwaldzki. I nasze miasteczko nie pozostało w tyle za innymi, lecz wielkopomną pamiętkę pogromu krzyżackiego uczciło nadwie pięknie i okazale. Zasluga to ruchli-wego komitetu obywatelskiego, który przy pomocy kilku życzliwych osób wywiązał się bardzo dobrze ze swego zadania. Obchód rozpoczął się dnia 10-go b. m. wieczorem. Jeszcze za dnia pobudowali mie-szkańcy Niepołomic swoje domy zielenią i chorgwa-zią o barwach narodowych, a wieczorem zająłono miasto tysiącami świateł, umieszczonych w oknach na których widniały nalepki z podobizną bohater-skiego krola Jagiełły. Śmiało rzec można, że w całej mieście nie było ani jednego domu, któryby nie był przyozdobiony, a niektóre, zwłaszcza w Ryńku, swą dekoracją i oświetleniem wzbudzały prawdziwy za-wrót. Równocześnie wyruszył z pod magistratu koro-wód z pochodniami i różnobarwnymi lampionami, poprzedzony muzyką tut. Ochotniczej strazy pożarnej i obok kilkakrotnie miasto, zwłaszcz mieszkańka nadesięce uroczystej chwili.

Następnego dnia, t. j. w niedzielę, około godz. 9-tej rano udano się w gmachu tut. „Sokoła” w uroczystym pochodzie na Mszę św. do kościoła parafial-ego. Pochód ten otwierała bandiera konna, za nią szła muzyka strazy pożarnej z członkami teatru, dalej Sokoli w mundurach, Rada miejska in corpore, mło-dzież i działa szkolna z swymi profesorami, człon-kami okolicznych kół rolniczych, mieszczańskie i wło-skie, oraz bardzo liczna publiczność. W kościele parafialnym odprawił uroczystą Mszę św. święto wy-sięwicy ks. Andrzej Krzyscia z Niepołomic, podczas której doborowy kwartet męski odczytał kilka pie-knych utworów. Po pięknej i treściwym kazaniu wykryłusa tut. ks. Miernika i odpiewaniu pieśni na-dawanych, ruszył pochód z powrotem do „Sokoła”, gdzie się powoli rozwiązał. Po południu w sali „So-koła” odbył się uroczysty wieczorek, urządzony przez samą tut. działaw szkolną. Wieczorek rozpoczął się polosem, wypowiedzianym bardzo ładnie i zrozum-iale przez ucznia Wojsa i uczennicę Rokowską. Dalej chór chópców pod batutą p. Engla i dziewczę-ców pod kierunkiem ks. Wojtusika odpiewał pieśń narodową — a gdy ubrane po krakowsku dziewczęta zaśpiewały w końcu na głosy: „Jeszcze Polska nie zginęła!” — niejednemu z obecnych ta zabłysła w oku. Następnie deklamowała poprawnie młodzieźca Trzeplówna. Z kół odczytały dzieci utworek sceni-czny z „Młodego Światka”. „Porwane dziewczęta”, które Krzyżacy porwali i uprowadzili i które prawie cudownym sposobem wraca do swej matki. Gra mło-dzieżki artystów była bez zarzutu i nadspodziewanie dobra, a mite aktorki: Zosia Kluszkówna, Nusia Sierchbaumówna, Emilia Partykówna i Marynka Pa-derówna zbierały za swą grę zasłużone a niejednokrot-ne oklaski. Ze ten wieczorek też dobrze się udał, gło-wna to zasługa tut. grona nauczycielskiego, a głównie dyr. p. Jarzyny i ks. Wojtusika, którzy w krótkim stosunkowo czasie zwołali tak pięknie i dobrze wy-szkolone powierzoną swej opiece działaw szkolną. Po wieczorku udano się na pobłiski Kopiec grunwaldzki, gdzie przez kilka godzin przy dźwiękach muzyki stra-zy pożarnej wszyscy bez wyjątku wozili ziemię, prze-swiadczeni, że spełniają prawdziwie szlachetne i pa-tryotyczne dzieło i dopiero, gdy późno wieczorem cienie nocy ogarnęły ziemię, zaczęło się rozchodzić zwolna do domów, unosząc ze sobą nędy na zatarte upamię-nienie tego przepięknego dnia i gdyby nie deszcz,

lgry, szpiki, agrałki, lawele, jedwabie, tasiemki, gzikiki i wszelkie drobiazgi poleca:
STEFAN PORĘBSKI Kraków, **RUMI 132.** W niedziele i święta zamknięte. 4430

który około południa padł przez czas dłuższy, uroczystość ta przybrała o wiele większe rozmiary, tem więcej, że oczekiwaliśmy przybycia „Straży Polskiej” z Krakowa, która jednak z powodu niepogody przybyć nie mogła.

W Szawini święto grunwaldzkie obchodzone będzie w dniach 15-go i 24-go lipca. W dniu 15 nastąpi uroczysta zabawa i wógorz, właściwy zaś obchód odbędzie się 24 b. m.

Naokoło sceny i estrady.

Z teatru ludowego. Dziś w Parku krakowskim dany będzie „Kośluszek pod Racławicami”. — Od czwartku rozpoczną się przedstawienia uroczystościowe. Rozpocznie je po południu „Prolog” i „Wóz Drzymały” Józefa Rączkowskiego i „Warszawianka” St. Wysłpińskiego. Ceny podwyższone. Wiedzą, że obraz „Krwawa Jadviga” Józefa Szejskiego, obraz dramatyczny, osnuty na tle historycznym z pierwszych lat panowania królów jagiell. Wiercior przy ulicy Rajskiej. „Na zawsze” Lucyna Rydla, epizod z roku 1863. W piątek dalsze przedstawienia w porządku podanym w programie uroczystości.

Na Rajskiej codziennie można oglądać obraz Z. Wierciaka, który przedstawia obraz walki Krzyżaków z Litwą i Polską pod Racławicami. — Od czwartku symfonizmyem Tow. muzycznego, który się odbędzie w sobotę, d. 16 b. m. w sali Staro Teatru, wykonane zostaną między innymi „Swaty Polskie”, poemat symfoniczny dyr. F. Nowowiejskiego, związany ściśle z nazwiskiem i gn. Paderewskiego.

Wielki nasz rodak występował w swoim czasie wspólnie ze skrzypkiem Joachimem z koncertem w Bonn i przetrząsł cały dochód na stypendya dla młodych kompozytorów. Jury, któremu przewodniczył Joachim, przyznało i nagrodę „Swatowi” F. Nowowiejskiego i dzięki temu, nagroda przeznaczona przez polskiego mistrza, dostała się tego rodakowi. Wykonanie „Swatów” w koncercie Tow. muzycznego będzie aktem hołdu kompozytora dla naszego mistrza.

W części orkiestralnej wykonane zostaną również „Wejście gwardii Nerona na forum Rostana” i do „Colosseum” z oratorium Nowowiejskiego „Quo Vadis”.

W koncercie, poświęconym wyłącznie muzyce polskiej, przyjął łaskawy współudział pan Wawniakiewicz-Tatarszuchawa, która prócz pieśni Chopina, Karłowicza i Walewskiego, odpiewa arję z „Hrabiny” Moniuski, oraz Kołysankę z opery „Manru” Paderewskiego. Biletę sprzedaje księgarnia muz. S. A. Krzyżanowskiego, Rynek Główny Linia A-B.

Repertuar teatru miejskiego:

Opery i operetki.
Sroda: „Mamery jelska” operetka.
Czwartek: „Kiełczka” operetka.
Piątek: 1. urocz. przedstawienie „Konrad Wallenrod” op. Sobota pop. „Strażnicy dwor” opera.
Niedziela: 1. urocz. przedstawienie „Halka” opera.
Niedziela: 2. urocz. przedstawienie „Konrad Wallenrod” opera.

Repertuar teatru ludowego:

W Parku: Na Rajskiej:
Sroda: „Kośluszek pod Racławicami”.
Ceny: pół ceny podwyższone.
Czwartek: pop. „Warszawianka” i „Wóz Drzymały”.
Czwartek: wiecz. „Krwawa Jadviga”.
Piątek pop. „Kiełczka pod Racławicami”.
Piątek: wiecz. „Prolog”, „Chór akademicki”, „Wóz Drzymały”.
Sobota pop. „Kiełczka pod Racławicami”.
Sobota: pop. „Kiełczka pod Racławicami”.
Niedziela: pop. „Kiełczka”.
Niedziela: w. „Krwawa Jadviga”.

Wybór prezydenta miasta.

Wczoraj wieczór odbyło się posiedzenie Rady miejskiej, zwołane specjalnie dla wyboru prezydenta. Zjawili się 73 radcowi; 10 usprawiedliwiło swoją nieobecność, mianowicie: kons. Koy, Sedzimir i hr. Wodnicki; z klubu mieszcz. Boblewicz, Datner i Judkiewicz; z klubu demok. Gross i Starzewski, wreszcie Epstein i pos. Daszyński.

Przed przystąpieniem do wyboru, przewodn. klubu demokracjcznego r. Bandrowski złożył następującą deklarację:

„Na poprzednim posiedzeniu demokratyczny klub radziecki głosowaniem swem dał wyraz przekonaniu, że nie mając odpowiedniego zastępstwa w kierujących organach Rady, nie może wyrazić odpowiedniego wpływu na tok spraw miejskich, a tem samem nie może przyjąć pełnej po tym względem odpowiedzialności. Teraz, gdy mieliśmy sposobność dojść do przekonania, że klub mieszczski uznaje słuszność naszego stanowiska i że wspólna praca obu demokratycznych klubów w tej Radzie posiada już dobrą w mieście tradycję, a w przyszłości najbliższej zapewni przeprowadzenie całego szeregu przedsięwzięć politycznych i gospodarczych w duchu demokratycznym, mamy zaszczyt oświadczyć, że przy dzisiejszym wyborze oddamy na-

szę głosy wspólnemu kandydatowi, tem więcej, że uznajemy w całej pełni oddolność, pracę i zasługi p. prezydenta. Oby ten wybór stał się znamiennym głosem, wewnętrznego wyrozumienia i szacunku obu demokratycznych klubów w tej Radzie na przyszłość i rozwój tegoż przez nas wszystkich ukochanego miasta”.

Na skratowaniu powołano radców Gertera, Mera i J. Nowaka. Wynik wyboru był następujący: Na 73 głosujących dr Leo otrzymał 70 głosów; 3 kartki oddano białe. Prezydentem został więc wybrany dr Juliusz Leo. Wybór powitano burzą oklasków.

Po ogłoszeniu wyniku głosowania zabrał głos dr Leo i w serdecznych słowach podziękował za wybór, zaznaczając, że wobec deklaracji rady Bandrowskiego, może go przyjąć i zakończyć zapewnienie, że poświęci wszystkie swe myśli i siły pracy dla dobra miasta.

Co słyszać w mieście?

Przez dni świąt grunwaldzkich „Nowin” wychodził być może do dziś w czasie wieczornej, na leżącym naprzeciwko bogato ilustrowanej i w pełni objętości. (Cena mimo to pozostała wartej dla samej t. j. wynosi w drobnej sprzedaży 3 centy). Pierwszy świąteczny numer „Nowin” wyjdzie jutro we czwartek o godzinie 8-giej po poł.; drugi numer świąteczny wyjdzie w piątek, trzeci w sobotę na niedzielę. Nakład pierwszego i drugiego numeru świątecznego wyniesie po 16.000 egzemplarzy, nakład trzeciego 20.000 egzemplarzy.

Lokal administracji i redakcji „Nowin” (róg Rynku i ul. Wiślna) będzie przez dni świąt grunwaldzkich stał do późnego wieczora otwarty w interesie publiczności i przejeżdżających, potrzebujących informacji.

Zimny lipiec. Po gorącym czerwcu nastał lipiec — jakby dotychczas — zimny dotkliwie i mokry. To spowodowało dziennik wiedeński „Die Zeit” do zasklepienia zdania wybitnych fachowców w dziedzinie meteorologii, a wszyscy oni zgodzili się, że wprawdzie „zimność” dotychczasowych dni lipcowych nie da się zaprzeczyć, ale to nie przedstawia ani niczego zwykłego, ani nie grozi powodzią, ani wreszcie większymi szkodami w zbiorach i że fakty tego nie można łączyć z kometa Halleya.

Profesor uniwersytetu dr Trabert oświadczył między innymi:

„Uważam, że obecna pogoda jest wprawdzie nieco zimniejsza niż zwykle w tym czasie, ale wcale nie jest anomalia. Chwilowy chłód pochodzi od północnych i zachodnich wiatrów, które nam przyniosą powietrze z morza Północnego. Nie sądzę, aby zimno się utrzymało. Jestem zdania, że w sierpniu ponownie będą porządne upały.”

„...Podobnie chłodne lata dawniej dość często są zważano. W starszym okresie rok 1828 z 1/8 stopni Celsjusza poniżej normalnego stanu, był jednym z najchłodniejszych. W r. 1821 jednak miało 2/4 stopni Celsjusza poniżej stanu normalnego. W roku komiowym 1811 temperatura wyniosła 3/1 stopni powyżej stanu normalnego, co przypisywano wówczas także komecie”.

Na dni grunwaldzkich uroczystości pogoda zapowiada się dobrze.

Zaopatrzanie się w węgiel. Miejski skład węgla nie będzie rozwodził węgla przez piątek i sobotę, wobec czego należy się wcześniej zaopatrzyć w dostateczną ilość węgla.

Konkretną kupującą zwraca się do kupiectwa krakowskiego z prośbą, aby handle swe czyniły cel wzięcia udziału z pomocnikami i nabożeństwem w kościele św. Barbary oraz uroczystym powitaniu gości w salach Staro Teatru.

W czasie uroczystości nabożeństwa w świątyni Maryackiej, która rozpocznie doroczną walny Zjazd T. S. L., odegrał p. F. Nowowiejski, dyrektor łutejskiego Towarzystwa muzycznego utwór organowy Bacha, Frescobaldiego, Palestriny i Perosięgo, a na zakończenie improwizację na temat „Hogurodzicy”.

Czytelnia i biblioteka Muzeum techniczno-przemysłowego będzie na czas wakacyjny zamknięta od dnia 15 lipca aż do dnia 31 sierpnia.

O cześć ludzka. W dniu 22 lutego 1910 areztowany został pod zarzutem szpiegstwa na rzecz Rosji p. Edmund Bielewicz, dyktaryusz techniczny w magistracie krakowskim. Zmownie przez 5 prawie miesięcy prowadzone śledztwo sądowe nie wykazało ani cienia podejrzenia zarzucanego mu czynu, przeciwnie, cały szereg świadków, słuchanych przez sąd potwierdził, że Bielewicz jest człowiekiem nieskazitelnym, którego życie ubiegło w walce z caratem. Sam konsulat austro-węgierski w Warszawie poświadczając na żądanie sądu, że Bielewicz rzeczywiście pracował od lat w organizacji rewolucyjnej w Królestwie Polskim i parę lat w tym celu spędził za przetrzymaniem politycznym w więzieniach Litowskich, ażeby ucieczką z więzienia w Sieradzu, ze względu na sprzyjających i bezpieczeństwa swej osoby zmuszony

był zmienić swe nazwisko, jako J. Hipolit Fijałek zamieszkał się tu w Krakowie i wkroczył do pracy podług w budownictwie miejskim. Szerokie grono osób z Królestwa znało go jednak z prawdziwego nazwiska. W urzędzie swoim nadzwyczajnie sumiennie, pracowito i zdolny, uzyskał u przełożonych w budownictwie miejskim uznanie i zaufanie. To ściągając na zadróż jednego z kolegów biurowych, który wniósł do władz wojskowych nakazem i oszczerzeniem anonimowe o szpiegostwo na rzecz Rosji. Niestety, mimo energicznych starań nie udało się wykręcić denuncjanta, zwłaszcza, że akta wojskowe, gdzie doniesienie się znajduje, są tajemnicą. Bielewicz przetrwał przez 5 miesięcy pod strasznym zarzutem zupełnie niewinnie. Śledztwo przeciwko niemu zastawiono uchwałą sądu krajowego z 4 lipca br., a jego na wolność wypuszczono.

W pogoni za szpiegiem rosyjskim już drugi raz (vide Monasterki) w niedługim odstępie czasu zdarzyło się, że prosta, nieporadna, zawsze anonimowa denuncjacja wprawia niewinnych do więzienia.

Wypadek ten powinien być przestrogą i wskazówką dla władz naszych w dawaniu posłuchu anonimowym oszczercom, którzy zawsze uchodzą bezkarnie, podczas gdy niewinne ofiary w ciągu śledztwa sądowego porostają pod przegrzezanym najstraszliwszego zarzutem, jakim jest szpiegostwo, a nawet rehabilitacja ich nie zwodzi im nigdy przebytych katasy moralnych i materialnych strd.

Walne zgromadzenie Związku dziennikarskiego, wczoraj w Krakowie na piątek 15 b. m. o godzinie 5-tej po południu, odbędzie się w sali radkowskiej „Czasso”.

Wyleczka do Bośni i Dalmacji — urzędowa grupa Akademickiego Klubu Turystycznego w Krakowie, odbędzie się w czasie od 1 do 22 sierpnia. W programie zwiedzenie Budapesztu, Zagrzebia, Banialuki, wodospadu w jajach, Sarajewa, liście, Mostaru, Grazovici, Cattaro, Cetynii w Czarnogórze. Powrót parowcem do Tryestu; w drodze zwiedzenie Regency, Spalatu, wysp Lissiny i Lessiny, oraz Zadaru, a wreszcie grot w Pistoynie. Uczestniczyć w wycieczce mogą także członkowie Klubu, tak panowie, jak panie, dla opłaty 10 kor. na rzecz Klubu. Opłaty koszt wycieczki 200 kor. Zgłoszenia i informacje listownie pod adresem prowadzącego int. Jana Webersa, Lwów, Politechnika.

Huk strzałów armatnich, ćwiczących w okolicy Krakowa artylerji, spowodował wczoraj wybiec się w domu l. 147 przy ul. Morgenthera. Spadające odłamki szkła zraniły około dwójki dzieci, bawiących się na ulicy 3-letniego Tadeusza Noska i 7-letniego Henryka Chrzęstaka, synów urzędników koleżeńskich. Zranionym dzieciom udzielono pomocy Pogotowia.

Upadek ze stoku Wawelu. Ze stoku Wawelu spadł wczoraj 40-letni węglarz, Wojciech Dzięgiel, który z powodu upadku doznał naruszenia kręgosłupa. Wzrwane Pogotowie udzieliło mu pomocy.

Niebezpieczeństwo plazek w Kasie oszczędności. Donosiłmiś onegdaj, że w zakładzie zastawicznym młody mężczyzna przez zastawienie znacznej ilości złotych przedmiotów. O podejrzanym gościu dano znać wówczas policji, ale ten przed przybyciem zbiegł. Wczoraj powrócił znowu i chciał w dalszym ciągu zastawiać złote przedmioty przez posługujących, ale jeden z nich nr. 82, p. Wincenty Grzywański dał znać przybyłemu policji, która podejrzanego gościa aresztowała. Jest to 24-letni szewc Fr. Marzaj, przynależny do Bierzanowa, a zamieszkały w Nowawskiej Ostrawie. W kuteru aresztowanego znaleziono 400 kor. 70 złotych pierścieni, kilkanaście złotych zegarków, 10 kart zastawianych i wiele innych rzeczy, pochodzących z kradzieży, popełnionej we Friedku na szkodę jednego z jubilerów tamtejszych którego okradziono na przeszło 20 tys. kor. Podczas aresztowania Marzaj chciał bronić się przy pomocy brązownika, który momentalnie wycofnął z kieszeni, ale został rozbrojony.

Aresztowany był już kilka razy karany, raz za zabójstwem, a 3 razy za różne kradzieże.

Kradzieże obrazów na wystawie łowieckiej w Wiedniu. Dnia 2 b. m. skradziono z jednego z pawilonów wystawy łowieckiej w Wiedniu duży obraz w ramach, składający się z 4 obrazków, przedstawiających konie różnych ras. Obraz wart jest 2 tys. kor., nosi podpis: „Richard Goubie, 1883”. Dnia 9 b. m. skradziono również 2 obrazy olejne malarzy Augusty Kochanowskiej, przedstawiające krajowicz z Bukowiny, ocenione na przeszło 500 koron. Tamtejsza policja ostrzegła handlarzy obrazów przed kupnem skradzionych obrazów.

Zapiski meteorologiczne. Dnia 22 rana o godz. 3 termometr barometryczny krakowski wykazywał +19 C, zaś w południe termometr na strażnicy pokazwał wykazywał +24 C. 2 Zakazane telegraficznie 15 b. m. — Pogoda.

Z kroniki żałobnej. Tomasz Schulz, woźny sądowy, przeżywszy lat 34, zmarł d. 12 b. m. w Limanowej.

Pląkane wozy z napisem „Chleb Merkury” ukazywały się dziś po raz pierwszy w Krakowie, rozsławiając chleb z wrocławskiej fabryki chleba i ciasta, zwanego „Chleb Merkury”. Jest to największa i najbardziej stopowa w Austrii piekarnia. Skład główny i re-

prezentację chleba Merkury na Zachodnią Galicję objął p. Antoni Tyliko w Krakowie, ul. Mostowa 12 (tel. 560), który poczynił do srody dostarczać będzie chleba „Merkury” do wszystkich większych sklepów w Krakowie i w Podgórze. Chleb „Merkury” (w dwóch gatunkach: jasny i ciemny) jest chlebem zytym, znakomitym w smaku, sporządzonym absolutnie czysto, a tańszym od innych. Jeśli się zważy, wiele chleba niemieckiego z Morawy codziennie do Galicji się sprowadza, należy ze wszelkim działaniem obłączyć polskiej fabryki chleba powitać radośnie. Żądajcie wszędzie chleba „Merkury”!

Telegramy „Nowin”.

Seljmowa reforma wyborcza
Lwów. (I. B.) Przewodniczący komisji reformy wyborczej Dr. Głubicki zwołuje posiedzenie nie pełnej komisji na 19 b. m. na godz. 10 rano.

Strejk rzemiełników.
Wiedn. Rzemiełnicy wielu miast postanowili, jako środek represyjny przeciw bojówkowi mięsa, urządzać również strejki i nie kupować bydła.

Katolicy przeciw Niemcom.
Berlin. Ultramarykański słownik z niemieckim urzędem spraw zagranicznych „Tagl. Rundschau” domosi, że zawarcie przymierza rosyjsko-japońskiego jest skutkiem znakomitych dyplomacji angielskiej, która otworzyła w ten sposób początkowo przymierze przeciw Niemcom.

Zamach dynamitowy.
Berlin. Wiedzieliśmy, że niemiecki Kratt w Lichtenen koło Berlina otrzymał list z pogróżkami z żądaniem, aby w oznaczonym miejscu w zakopanej puszcze z konserw słoju 3.000 marek. Kratt zawiadomił o tem policję, która mu kazała złożyć puszkę z piętądami w oznaczonym miejscu, a sama to miejsce odczytała. Gdy dr. Kratt poszedł na terenie policyjny, aby nie przekonać, co się dzieje z puszką, nastąpił nębkę nębkę nębkę, gdy się jej jednak dotknął, nastąpiła eksplozja, przyczem odłamał się kawał na twarzy i stracił werok na rękawie.

Śladami Azeffa.
Bruksela. Aresztowano tu nowego szefa szpiegów — prowokatorów — rosyjskiej ochrony Eugenia Brodzkiego. Udałowi on studenta akademii górniczej, żył wystawnie, a równocześnie odznaczał się skrajnym usposobieniem i organizował spiski wśród młodzieży rosyjskiej za granicą. Okazało się na podstawie jasnych dowodów, że Brodzki był agentem — prowokatorem na wielką skalę.

Zamach na mikada.
Tokio. Wykryto tu wielki spisek, mający na celu zamordowanie mikada i całej rodziny cesarskiej. Aresztowano głównego przywódcę spisku, którym był robotnik arsenału marynarki, Saitakow. W jego mieszkaniu znaleziono wiele bomb.

Do części nakładu dzisiejszego numeru dołączamy załącznik firmy Singer et Co.

NADESLANE.
za które redakcyja nie bierze odpowiedzialności.

Dla dzieł
Kufek
i doradczych.

„Znakomity środek odżywny dla słabych i słabości, powolnie rozwijających się dzieci, każdego wieku. Spręża tworząca się wewnątrz 1 kofei, napoju i uwaru błękitnego, cholesteru, karotenu i t. d. jak każdemu innemu.”

BILETY
na trybuny podczas ćwiczeń

V Złotu Sokolstwa polskiego w Krakowie

w dniach 16-go i 17-go lipca b. r.

nabywać można wcześniej
w agencji dzienników i ogłoszeń

Maryana Hupezyca
w Krakowie, Wiślna 2.

WAŻNE DLA TURYSTÓW!

PELERYNY insburskie nieprzemakalne, angielskie **PLASZCZE** gumowe, **WORKI PLECNE** w wielkim wyborze poleca

B. WIERZEJSKI DOSTAWCA **Kraków, Rynek,** róg ulicy **Floryańskiej.**

